

F.t.l. om bunden opsparing for visse amtskommuner i 1984

fremt amtskommunerne havde vurderet udskrivningsgrundlaget på samme måde som primærkommunerne, ville den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent kunne nedsættes fra 8,75 til 8,70 pct., dvs. at der selv under denne forudsætning er tale om en stigning i den gennemsnitlige amtskommunale udskrivningsprocent på over 0,3 procentpoint, nemlig 0,32 procentpoint.

Efter amtsrådsforeningens opfattelse udgør amtsrådsforeningens budgetvejledning af 30. marts 1983 det fælles grundlag for fortolkning af skattehenstillingen for 1984. Af denne budgetvejledning fremgår, at regeringens henstilling om *uændret skat for amtskommunerne under ét* indebærer, at der kan tages hensyn til følgende forhold ved fastsættelsen af udskrivningsprocenten for 1984 i *de enkelte amtskommuner*:

- virkningerne af den ændrede udligning amtskommunerne imellem,
- virkningerne af reduktion af grundskyldprovenuets,
- virkningerne af ændringer i likviditetspolitikken,
- virkninger i forskelle i fordelingen af reduktion af de generelle tilskud og fordelingen af de foreslåede besparelser.

Det skal bemærkes, at det sidste forhold knytter sig til den bloktilskudsreduktion, der var ledsaget af forslag til besparelsesrammer på 900 mill. kr., men som ikke blev gennemført.

Hensyn til de nævnte forhold tillader efter regeringens opfattelse en anden fordeling mellem amtskommunerne af byrden ved tilpasningen, men der ligger ikke heri nogen ændring i den politiske

henstilling om uændret skat for amtskommunerne under ét.

Amtsrådsforeningen anfører imidlertid, at skatterne kan forhøjes svarende til styrkelsen af likviditeten i 1984. Amtsrådsforeningen tager ikke højde for det ekstraordinære likviditetsforbrug i Hovedstadsrådet i 1984. Dette likviditetsforbrug indebærer, at bidraget til Hovedstadsrådet reduceres med et tilsvarende beløb i 1984. Baggrunden for korrektionen for det ekstraordinære likviditetsforbrug i Hovedstadsrådet er, at en opsamling af likviditet i Hovedstadsrådet kun kan ske ved skatteforhøjelser i amtskommunerne, og derfor må et likviditetsforbrug kunne begrunde en skatnedsættelse.

Endvidere ses der bort fra opbygningen af særlige lokale fonde i 1983. Det ses, at der reelt kun er tale om en likviditetsændring på 0,03 pct. og ikke de 0,15 pct., som foreningen hævder.

Det er i øvrigt, som nævnt, ikke regeringens opfattelse, at en samlet likviditetsopbygning vil kunne berettige skatteforhøjelse for amtskommunerne under ét.

Amtsrådsforeningen anfører, at udligningslovgivningen for 1984 medfører et tab for foreningens medlemmer på 0,04 pct. Dette kan kun – da denne lovgivning er statsfinansiel neutral – ske ved, at Københavns og Frederiksberg kommuner tilsammen havde fået en tilsvarende gevinst svarende til ca. 85 mill. kr., hvilket ikke er korrekt, som det da også fremgår af bemærkningerne til L 151 fra folketingsåret 1982–83.

I følgende tabel vises en sammenligning mellem indenrigsministeriets og amtsrådsforeningens tal:

	Indenrigs-	Amtsråds-	Forskel
	ministeriet	foreningen	
I pct. af udskrivningsgrundlaget			
Udskrivningspct. i 83	8,38	8,4	0,02
Korrektion for personfradragshøjelse	0,07	–	÷ 0,07
Udligningsloven	0,00	0,04	0,04
Grundskyldpromille nedsat	0,08	0,10	0,02
Likviditet	0,00	0,15 ¹⁾	0,15
»Tilladt« udskrivningsprocent 1984	8,53	8,69	0,16
Faktisk udskrivningsprocent 1984	8,75	8,7	0,05
Overskridelse	0,22	0,01	0,21

¹⁾ Her ses bort fra forbruget af likviditet fra hovedstadsrådets beholdning og opbygningen af fonde i 1983.

Regeringen må på baggrund af de ovenfor anførte bemærkninger til amtsrådsforeningens opgørelse af skattehenstillingen fastholde, at der er sket en stig-

ning i den amtskommunale udskrivning af skat på 0,22 pct. af udskrivningsgrundlaget svarende til 480 mill. kr. i 1984.